

REFLEKTOR

Jen jedno přání

Za oponou běžného života se v naší moderní, vyspělé, demokratické – další pojmenování bychom mohli vršit dlouho – společnosti odehrávají dramata, která by spíš patřila do středověkých kronik. Není málo rodin plných týrání, fyzického i psychického násilí, zanedbaných dětí nebo i dlouhých krutých let bez šance na změnu.

Text: ZDENĚK JIRKŮ
Foto: JAN ŠILPOCH

DŮM TŘÍ PŘÁNÍ

Už téměř patnáct let působí v Praze nezisková organizace, která si dala těžký cíl – pomáhat dětem i celým rodinám, kde selhávají běžné vztahy a život se stává nesnesitelným. Kdysi bylo řešení jednoduché: rodiče nefungují, děti půjdou do ústavu nebo do jiné péče – a problém zmizí. „Právě to nám vadilo a vadí nejvíce. Někdy jiná možnost opravdu není, ale odloučení dítěte od rodiny, často až do jeho dospělosti, je vlastně prohra společností. Uvědomili jsme si, že přece každá krize má své příčiny, tak proč nezkusit je odstranit,“ říká ředitelka Domu tří přání Jindřiška Karlíková. Jakých tří přání? První – poskytnout rodině

podporu s ohledem na zájmy dítěte. Druhé – vytvořit dětem prostředí, ve kterém se budou cítit dobře a bezpečně. Třetí – aby se děti po návratu domů cítily ve své původní rodině lépe než v Domě tří přání.

Vznešený a velký záměr? Určitě. Ale postupně vznikl Dům Přemysla Pitra pro dlouhodobé, až tříměsíční pobyty samotných dětí, dále Ambulantně-terénní centrum denní péče pro celé rodiny, později Centrum pro děti Mezipatro, kde se během týdne mohou malí i větší klienti věnovat různým zájmovým aktivitám a naučit se připravovat se do školy, a také nově Centrum rodinné terapie Horizont, kam si chodí pro podporu celé rodiny i samy děti. Bilance je úctyhodná – podpora stovek rodin, stovky telefonických konzultací, stovky setkání s rodiči i dětmi. A výsledek?

